

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118390013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118390013.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37928422, o zaplatenie 153,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/35/2019-77 zo dňa 10.10.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č.k. 7C/35/2019-77 zo dňa 10.10.2019 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 153,60 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu vo zvyšku zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vyhovel žalobe v žalovanej sume, nakoľko mal preukázané jej dôvodnosť. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 153,60 eur titulom neuhradených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Žalobca pohľadávku nadobudol od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú súd považuje za uzavretú v súlade s právnymi predpismi. Poškodený postúpil na žalobcu pohľadávku z titulu neuhradenej pohľadávky z poistnej udalosti, ktorá je spôsobilá na postúpenie. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky a výška odplaty bola dohodnutá vo výške sumy neuhradenej faktúry. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na započítaní vzájomných nárokov, t.j. nároku na zaplatenie faktúry a nároku na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky. Žalobca je tak aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie nároku z titulu náhrady škody. Dostatočným spôsobom boli opísané aj rozhodujúce skutočnosti, ktoré žalobca opiera o predložené listinné dôkazy. Nemožno sa tak stotožniť s tvrdením žalovaného o neunesení dôkazného bremena a absencii listinných dôkazov. V konaní bol preukázaný vznik škody a aj jej výška. Skutočnú škodu, ktorá spočíva v nákladoch na vypožičanie alebo prenájom motorového vozidla, ktoré prevyšuje náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu v

akom boli tieto náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci zodpovedajúcej poškodenej veci. Škodu spočívajúcu v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol použiť v dôsledku poškodenia je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov. Škoda predstavuje požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Zodpovedný subjekt je povinný nahradiť túto škodu len v rozsahu, v akom boli náklady nevyhnutne a účelne vynaložené na vypožičanie náhradnej veci. Čo sa týka porovnateľnosti náhradného vozidla s poškodeným motorovým vozidlom, žalovaný nepredložil a netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by robili sporným skutočnosť z hľadiska úžitkových a jazdných vlastností poškodeného a prenajatého vozidla. Procesnú obranu žalovaného súd považuje za účelovú a zavádzajúcu. Žalovaný priznal žalobcovi na základe rovnakého skutkového stavu poistné plnenie, ktorého výšku, rozsah len skrátil. Nárok žalobcu nepovažoval za absolútne nedôvodný. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný musel mať jednoznačne preukázané všetky žalobcom tvrdené skutočnosti. Žalovaný rozporoval len výšku denného prenájmu motorového vozidla a účelnosť dĺžky prenájmu. Cenu za nájom je potrebné stanoviť s poukazom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Nevychádza sa z totožných motorových vozidiel, ale obdobne porovnateľných. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytýkal prvostupňovému súdu, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný považuje tento rozsudok za nesprávny, nezákonný a arbitrárny. Podľa neho je výsledkom svojvôle súdu a trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimáciou vo vedenom spore. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. V zmysle ustanovenia § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S poukazom na uvedené vyplýva, že poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, preto nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry pritom nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení ako to uvádza prvoinštančný súd v rozsudku. Vychádzajúc z predloženej zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhuje odvolateľ, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zdôraznil, že súd prvej inštancie vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu za preukázanú a z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý mal poškodený voči žalovanému ako poistovní škodcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku okresného súdu v otázke namietanej aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, tak považuje za riadne odôvodnené, zrozumiteľné a správne. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je zrejme

aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Oznámenie o poistnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný svojím konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, už v rámci likvidácie poistnej udalosti. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému preplatenie účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Namietanej arbitrárnosti a svojvôli súdu prvej inštancie poukázal na základné princípy CSP. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu neplatnú zmluvu o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a žalovaným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Akékoľvek tvrdenie žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a rozpor s ust. § 524 OZ sú neopodstatnené. Poškodený má v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla). Dlžníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky má za nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie zo samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky, až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považujeme za ničím nepodložené a zjavne účelové. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej

neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Z odvolania žalobcu vyplýva, že namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t.j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

14. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa týka nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že všetky uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie a z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil správny skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a ktorý aj správne právne posúdil.

16. Odvolací súd tak, ako aj súd prvej inštancie, vyhodnotil predmetnú pohľadávku ako pohľadávku spôsobilú na postúpenie a zmluvu o postúpení pohľadávky hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. Na základe doposiaľ predložených listinných dôkazov konštatuje, že v predmetnom konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočívala v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný vo svojich vyjadreniach nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťnej udalosti. Postupcovi ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobom zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v prejednávanej spore.

17. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

18. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči

žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)